

230611 Gebroken om te helen

Gebroken om te delen
 Vergoten om te helen
 Geschonken om te leven

Tekst: 1Kor.12:12-29

Overdenking Gebroken tot Opbouw

Vanmorgen: de veelzijdigheid van de gaven. Echt iets om naar te verlangen. Vanmiddag het middenstuk uit de tekst. De vergelijking met een lichaam. We zijn niet één en al oor; we zijn niet alleen maar arm. Alle delen vormen samen het lichaam. Veelheid maakt eenheid. Wereldwijd en plaatselijk.

Als je gaat geloven, krijg je een plekje in het lichaam van Christus. Dat maakt de doop zichtbaar. Eigenlijk zegt de doop: net zo zeker als je besprenkeld of ondergedompeld bent met of in het water, zo zeker – ik garandeer het je zegt God hoor je bij mij. Je bent mijn kind. En je hebt dus een plaatsje in het lichaam. Het is Gods wens dat je deel bent van het geheel. Daarom is het niet zo'n goed idee als je denkt dat je wel in je uppie kunt geloven. We hebben elkaar nodig. De ander heeft jou nodig! En alleen samen met elkaar maakt dat je het grote geheim kunt tasten.

Paulus zegt het zo: wij zijn allen gedoopt in één Geest en daardoor één lichaam geworden. Laat dat goed tot je doordringen. Door je geloof in JC, door je doop, één lichaam. Deel van het lichaam van Christus.

Vanmorgen zei ik al. De kerk van Christus is breder dan ons smaldeel van de NGK. Zelfs met zijn verschillende opvattingen over bijvoorbeeld de doop. Of je nu zoals wij hier in de kerk in de verbondsdoop gelooft, of in de geloofsdoop. In de doop komt de drieenige God naar je toe. En zegt: zo zeker als je in de naam van Vader, de Zoon en de Geest gedoopt bent, zo zeker hoor je bij mij. Jij kan weglopen, maar ik blijf trouw. Ik kijk naar je uit. Dat is een troost voor ouders die hun kinderen ondanks hun doop en soms belijdenis zien weglopen bij Jezus vandaan. God is trouw. Zijn belofte staat.

We vieren vandaag avondmaal. Als je in het lichaam van Christus thuis hoort, dan nodigt de Heer jou uit. Het avondmaal is de ultieme viering van de eenheid in Christus. De eenheid met elkaar. Waarom? Omdat je terug denk, gedenkt wat Jezus heeft moeten doen om voor jou een plek in het lichaam te verdienen. Hij heeft zijn heerlijkheid afgelegd. Is in zijn schepping gekropen. Heeft jouw huid en haar aangedaan. Betaalde voor jou. Doorging de Godverlatenheid. Legde zijn leven af. Voor jou. Voor het lichaam. Hij heeft zijn lichaam laten breken, om zijn kerk als zijn lichaam op te bouwen.

Als je dat bedenkt, vier je het avondmaal nooit lichtzinnig. Dan voel je hoe mooi het is. Dan voel je ook hoe nodig zo'n viering is. Het is niet even snacken in de kerk. Nee, het is snakken naar de gemeenschap van Jezus Christus. Je laten voeden met zijn liefde. Het is om je heen kijken, dankbaar voor wie er zijn, verdrietig om wie je mist.

In Korinte hadden ze een pijnhoop van het avondmaal gemaakt. De rijkere Christenen die het zich konden veroorloven anderen voor zich te laten werken, waren er vroeg bij. Zij schransden en bezopen zich aan de tafel van de Heer. De armeren, de werkers, kwamen later en grepen mis. Het was daar ieder voor zich en God voor ons allen. Daar grijpt Paulus op in. Wie zo liefdeloos avondmaal viert, kan niet één zijn met Christus. Hij minacht het lichaam. Zo iemand is – zegt Christus – mij niet waard. De concrete en ernstige zonde die Paulus hier aanwijst, heeft geleid tot een avondmaalsformulier met een dikke opsomming van dingen die je onwaardig maken. Het is de vraag of dat terecht is.

Want jullie worden straks uitgenodigd. Ieder die de lat langs zijn eigen leven legt, weet ik schiet te kort om recht te hebben op het avondmaal. Maar Jezus steekt zijn hand uit. Hij nodigt je. En zegt kom hogerop vriend. Zo waar als je van dit brood eet, zo waar als je je bekertje straks drink, zo waar deel ik mijn leven, mijn zondeloosheid, mijn gerechtigheid met jou. Daarom staat avondmaal in lijn met de doop. God neemt je aan als zijn kind. Jezus noemt je zus of broer. De geest die zij je schenken scherp je geweten aan. Vormt een nauwe eenheid met je eigen Geest en leert je te gehoorzamen. Zoals Jezus zijn Vader gehoorzaamde.

Avondmaal is het bewijs dat de Vader je ziet alsof je Jezus bent. Zo'n feest waarin de hemelse vader je zijn kind verklaart, waarin Jezus je vrij spreekt van al je zonden, waar de Geest je in Gods liefde drinkt dat vier je toch in diepe dankbaarheid. Dan denk je toch niet: het zal mij worst wezen wat Jezus deed. Dan welt er toch een lied van dankbaarheid op in je binnenste. En jij die nog niet mee viert, omdat je te nog te klein bent, omdat je nog meer wilt weten over deze Jezus. Voel het verlangen en adem de zegen die meekomt in het avondmaal.

Je hoeft dus nooit te min over jezelf te denken. Jouw plek in het lichaam is uniek. Niemand anders is als jij. De Geest leert je hoe je groeit in dat lichaam en hoe jij het lichaam mag helpen om goed tot zijn recht te laten komen. De verscheidenheid, de diversiteit van het lichaam is haar kracht. Wij nemen elkaar niet de maat, wij nemen onze plek in.

Aanvaard elkaar, zoals Christus jou aanvaardt. Neem je plek in. Doe mee. Vier het mee als je daartoe gerechtigd ben; deel in de zegen als je verlangt bij het lichaam te horen. Jezus die jou bekleed heeft met gaven, heeft zijn lichaam gebroken tot opbouw, zijn bloed vergoten tot vergeving, zij Geest uitgestort tot leven. Dat begint in zijn lichaam. Samen met al de kinderen van de ene Vader. Neem, eet en geloof.

Amen